

“దీనంతటి ముదనవ్వుది ఇంకొకటి లేదు” అన్నాడు బాస్ నావైపు అనవ్యంగా చూస్తూ.

నా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి. కొంచెం అన్నా మర్యాదలేకుండా ‘అదీ’, ‘ఇదీ’ అంటూ అనవ్యంగా మాట్లాడుతున్నాడు. నీళ్ళు గొప్పవాళ్ళు; నా కంటి నీరు చూడ గలరా!?

“ఓయికోండి; ఏంచేస్తాం; దీని పరిస్థితి బాగోలేదు” అన్నాడు సెక్షనాఫీసరు. బాస్ వైపు చూస్తూ.

నేనేం మాట్లాడలేదు. నా మాటలర్థం చేసుకునే తెలివితేటలు వీళ్ళకి లేవు. కొంచెం సెక్షనాఫీసరు నయం; సంబోధనలో మర్యాద దివ్యకపోయినా నన్నర్థం చేసుకున్నాడు.

ఏం చెయ్యను? చిన్నప్పటినుంచీ సున్నితంగా పెరిగాను. అఖిరికి వీళ్ళ దగ్గర పని చెయ్యాలి వచ్చింది. ఎ.సి. లే క పోతే అస్సలు పని చెయ్యలేను. వీళ్ళు చెప్పే అడ్డమైన పనులతో నా బుర్ర వేదెక్కిపోతుంది. నా అవయవాలు స్వాధీనం తప్పతాయి. మా ఆఫీసులో ఎ.సి. సరిగా పని చేయదు. అప్పడప్పుడు జబ్బుంటుంది. నా కష్టాలు

ఎవరూ ఆర్థం చేసుకోరు:

“ఈసారి కనక, మళ్ళీ సరిగా పని చేయకపోతే దీన్ని ఇంకో డిపార్ట్ మెంటుకి ట్రాన్స్ ఫర్ చేసేయండి” నావైపు చీదరగా చూస్తూ బాస్ గదిలోంచి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను బిక్కమొహం వేసాను. ఈ ఆఫీసులో బొత్తిగా మర్యాద దొరకదు నాకు.

సెక్షనాఫీసరు నావైపు చూసి తల పంకించి వెళ్ళిపోయాడు.

నేను ఒంటరిగా గదిలో మిగిలిపోయాను.

కొన్నిరోజులు గడిచాయి. ఒకరోజు మా బాస్ చుమచుమలాడుతూ నేనున్న గదిలోకి వచ్చాడు. నా గుండె దడదడలాడింది. మౌనంగా నా పని నేను చేసుకోసాగాను.

“ఈ దౌర్జన్యదానివల్ల ఎంత పనయిందో చూసారా?” సెక్షన్ ఆఫీసరుతో అన్నాడు.

నా కళ్ళు ఎండిపోయాయి అప్పటికే.

“ఏమయింది?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు సెక్షన్ ఆఫీసర్.

“టెన్ టైమ్స్ రిజిస్ట్రీ అన్నీ తప్పగా లైపు చేసింది. ‘టూ’ అని నెంబర్ల మధ్య ఉంచాల్సినది లైప్ చెయ్యకుండా వదిలేసింది. దానివల్ల మధ్య నెంబర్ల పిల్లలంతా

ఫైలయ్యామని గోల మొదలుపెట్టారు. ఇంత కిరసనాయిలు దీని మొహంమీద పోసి దీన్ని తగలపెట్టేయండి” చాలా కోపంగా వేషాడు.

నా హృదయం బద్దలయింది. నేను చెయ్యని తప్పలకి నన్ను ఎంత హీనంగా తిడుతున్నారో; ఆ ‘టూ’ లైప్ చెయ్యద్దని ఆ సెక్షనాఫీసరే చెప్పాడు. అది తప్పు అని నాకు తెలిసినా నా మాట ఎవరు వింటారు? సెక్షనాఫీసరు సారోచనగా నావైపు చూస్తున్నాడు. నాకు భయం వేసింది.

“ఈ తప్పు నాదికాదు; నన్ను తిట్టడం మీరే నాకు పని సరిగా చెప్పలేదు!” నాలో నేనే ఆక్రోశించాను.

ఇంతకీ నాపేరు మీకు చెప్పలేదు కదూ; నా పేరే కంప్యూటర్!!

(అంకితం : కంప్యూటర్ తప్పులు చేస్తుందనే పెద్దమనుషులకి)

జె.యు.బి.వి. ప్రసాద్

ఇంజనీర్, ఆర్ టి హిందూస్టాన్ కంప్యూటర్స్ లిమిటెడ్
4-హార్డన్ రోడ్, సుంగంబాక్కం, మద్రాసు - 8.

జిక్కా మెల్లక

• “నిన్ను మాపాప పాపలాదిళ్ళు మింగేస్తే దాక్కరు దగ్గరికి తీసెక్కాం” చెప్పింది రాధ దిగాలుగా.
“ఏమయింది— దాక్కరేం చేసాడు?” అత్యంతగా అడిగింది సరోజ.

“అయినో పచ్చనోటు మింగేసాడు” చెప్పింది. —పి. పర్వతశేఖర్ (మార్కాపూర్)

• “సుఖరోగా లెండుకోస్తాయి” “సుఖానికి గురుగా” —పి. రాజమోహన్ రెడ్డి (నెల్లూరు)

• తర్జు: “విమితే ఇవాళ కనివారం అయినా అంత పనులు రాసుకున్నావు. భార్య: “లేదండీ మన షాప్ లోని కొత్త ఉవల్తో ముఖం తుడుచుకున్నావు. అంతే. —ఎస్. లక్ష్మి (నర్సీపట్నం)

• “నిన్ను తెచ్చిన కిరసనాయిలు అప్పుడే అయిపోయిందా” అడిగాడు తర్జు.

• రోజుకి ఒక అగివులకంటే ఎక్కువ వేల్చే చెయ్యద్దని మీరేకదా అన్నారు. అందుకని ఉదయం వెలిగించిన స్టాల్ రాత్రి నంట అయ్యేవరకు ఆర్జులేదు” చెప్పింది భార్య. —బి. శ్రీనివాసరావు (ద్రాక్షరామ)

• “నెలలో ఆ మూడు రోజులు బాధగా ఉంటుంది. అసలు నెలనెలా ఆ మూడు రోజులు లేకుండా ఉండాలంటే ఏం చెయ్యాలి డాక్టర్?” అడిగింది వనజ.

“ఏమయింది; ప్రతి సంవత్సరం కడుపుతో ఉంటే సరి” చెప్పింది డాక్టర్ పరిమళ: —ఇ.డి. దేవప్రసాద్ (కడప)

